

4. Què destacaries de la narrativa dels anys 70 fins l'actualitat? Reflexiona, sobretot, entorn de les novetats en la tècnica literària i del context sociocultural.

CONTEXT SOCIOCULTURAL

Finals anys 60 fins a 1975 : progressiva desintegració Règim franquista. 1975 : fi dictadura franquista i inici transició cap a la democràcia

Fets històrics rellevants

1970: Ley general de Educación: ensenyament del català acceptat.

1977: Primeres eleccions democràtiques.

1978 : Nova Constitució : Cooficialitat de llengües.

1979, 1982, 1983 : Estatuts d'Autonomia de Catalunya, C.Valenciana i Illes Balears.

1983-1986 : Diverses lleis d'Ensenyament del català. C. Valenciana : LUEV.

Des de 1975 i amb l'arribada de la democràcia,: Progressiva incorporació del català en:

- Ensenyament
- Mitjans de comunicació: televisions, premsa...
- Mercat editorial

A poc a poc, es va consolidant una relativa normalitat de la llengua, no sense entrebancs.

Factors fonamentals pel que fa a la literatura

- Cooficialitat de llengües
- Creixement infraestructures editorials
(enfortiment de les ja existents i creació de noves a partir del mercat escolar)
- Mercat editorial beneficiat per les ajudes dels governs autonòmics.
- Presència major de crítics literaris i aportacions dels mitjans de comunicació.

Actualment, es pot parlar de la consolidació d'un autèntic circuit literari català, a pesar de les variants lingüístiques territorials i de les dificultats de pertànyer a governs autonòmics diferents.

TÈCNICA LITERÀRIA

Renovació referències literàries i ideològiques

Maig del 68 i moviment *hippie* : rebuig del joves cap a les convencions burgeses dels pares.Revolta contra el món heretat de les generacions anteriors.

Atac a la concepció tradicional de la novel·la

Abandó del Realisme compromés de la Postguerra

Possibilitat de sintonització amb la resta del món a partir de la democràcia.

Tendències literàries de l'època

Sobretot a partir del 68: narrativa catalana protagonitzada per autors :

- a) Mestres consagrats de l'època anterior: Pere Calders, Mercè Rodoreda, Maria Aurèlia Capmany, Llorenç Villalonga, Manuel de Pedrolo, Joan Perucho, etc.
- b) Autors joves amb noves inquietuds i nous models.

Corrents literaris:

1. Textualisme

Tendència minoritària i experimental on es redueix la història al mínim i el més important és l'acte narratiu (el relat o discurs).

Quim Monzó, Josep Lluís Seguí, Biel Mesquida.

2. Renovació de la novel·la

a) **Novel·la històrica**, especialment rellevant per l'auge internacional del gènere (amb obres com les de Margueritte Yourcarnar, Robert Graves o Umberto Eco) i per la situació democràtica, que permet enfrontar-se al passat amb voluntat reivindicativa.

- **Recreació de la pròpia història**, per a extraure'n una lliçó. *Crim de Germania* , Josep Lozano.

- **Recreació de la història estrangera**, per a la formació moral del lector. *El tatuatge dels apàtrides*, Josep Palomero, *Borja Papa* Joan Francesc Mira.

- **Recreació fantàsticointel·lectual** .Joan Perucho

- **Pura literaturització de la història**. Terenci Moix.

b) **Novel·la testimonial**: cròniques ficcionalitzades de la Guerra Civil o la Postguerra, per a donar fe i rescatar de l'oblit la , de vegades desconeguda, realitat dels temps difícils.

3. **Narrativa de gènere: (policíaca, de terror, eròtica o de ciència ficció)** amb noms com Manuel de Pedrolo, Joaquim Carbó o Joan Perucho.

De cara a l'actualitat, difícil valoració per falta de perspectiva, però a més d'alguns escriptors ja esmentats ,es poden destacar autors en ple procés de creació en l'actualitat com: Carme Riera, Quim Monzó, Maria de la Pau Janer o Josep Vicent Escartí.